

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№165

Перник, 31.10.2011 г.

Административен съд – Перник, в съдебно заседание на първи ноември две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.***, изслуша докладваното от съдията адм.д. №351/2011 г. , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията във връзка с чл.145 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на **И.В.Е. *****, срещу заповед №ДК-02-ЮЗР-383/11.08.2011 г. на Началника на РДНСК-ЮЗР гр.Перник, с която е наредено “Да се премахне незаконен строеж – ограда, находящ се в част от имот №000099 в местността “****” в землището на с.***, община Перник”.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на процесния имот, притежава нотариален акт №34, том III, рег.№10946, н.д. №403/2009 г., с който установява правото си на собственост, но административният орган не се е съобразил с фактическата обстановка и е издал административен акт в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Нарушение според жалбоподателя е допуснато и в разпоредителната част на заповедта, тъй като не е ясно по отношение на кое лице е разпоредено премахване на незаконния строеж.

От съда се иска отмяна на атакувания административен акт изцяло на всички основания, които могат да доведат до неговата незаконосъобразност и се претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Началникът на РДНСК ЮЗР, чрез процесуалния си представител намира жалбата за недопустима и излага подробни съображения в този смисъл. Алтернативно прави искане оспорването да бъде отхвърлено като неоснователно, а издадената заповед потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 213 от ЗУТ, съдилищата осъществяват контрол по законосъобразността на административните актове по устройство на територията при условията и по реда на ЗУТ, като на първо място съобразяват разпоредбите на този закон, а по въпроси, които не са уредени в него - по реда на Административно-процесуалния кодекс.

В чл. 214 от ЗУТ е посочено кои са индивидуалните административни актове по този закон. Освен това, в закона е предвиден специален ред за обжалването им и лицата, които имат правомощието за това.

Производството по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконен строеж започва служебно от органите на ДНСК, а не по инициатива или жалба на граждани. В това производство, надлежни страни са: административния орган, лицето - адресат на заповедта, като извършител на строежа и собственика му. А по аргумент от § 3 от ДР на

Наредба № 13/23.07.2001 г. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи от органите на ДНСК /ДВ, бр. 69/2001 г./, адресати на заповедта са онези физически или юридически лица, спрямо които се създава задължение за премахване на незаконния строеж с издадената по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ заповед, като това могат да бъдат или собственика на терена, или носителят на ограничено вещно право, или извършителя на незаконния строеж.

Това са и лицата, които имат процесуално право на участие в съдебноадминистративното производство по обжалване на заповедта, тъй като само те се явяват заинтересовани страни и никой друг. В случая жалбоподателят И.В.Е.*** не е сред тези лица, тъй като не е адресат на заповедта, нито пък е собственик на имота, в който е извършен строежа. По делото са представени два броя документи за собственост – нот.акт № 34, том III, рег.№10946, д.№403/2009 г., с който за собственик на поземлен имот, представляващ незастроено дворно неурегулирано място с площ от 450 кв.м., находящо се в землището на село Люлин, общ.Перник е на основание наследство и давностно владение е признат жалбоподателя и нотариален акт №80, том V, дело №1194/1992 г., с който чрез продажба на недвижим имот И.В.Е.*** става собственик на дворно незастроено, неурегулирано място, находящо се в землището на с.***, общ.Перник. Нито един от приложените по делото документи за собственост не се отнася за поземления имот предмет на атакуваната заповед.

Жалбоподателят не е и извършител на незаконния строеж за премахването на който е издадена заповед №ДК-02-ЮЗР-383/11.08.2011 г. на Началника на РДНСК-ЮЗР гр.Перник. От нотариално заверената декларация приложена в административната преписка е видно,че през 1990 г. лицето В. Е. *** и баща на жалбоподателя е изградил ограда, представляваща телена мрежа, но строежа е на лицевата страна на ул.16, находяща се в махала *** на село ***.

Въз основа на горното, решаващият състав намира,че за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорване на заповед № ДК-02-ЮЗР-383/11.08.2011 г. на Началника на РДНСК-ЮЗР гр.Перник, поради което следва да бъде отменено протоколното определение, с което е даден ход на делото по същество жалбата да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено.

При този изход на делото, в полза на ответника по жалбата следва да се присъдят и направените по делото разноски в размер на 150 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, на основание чл. 159, т. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ ХОДА ПО СЪЩЕСТВО даден в съдебно заседание на 13.10.2011 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на **И.В.Е. *****, срещу заповед №ДК-02-ЮЗР-383/11.08.2011 г. на Началника на РДНСК-ЮЗР гр.Перник.

ОСЪЖДА И.В.Е. ***, да заплати на РДНСК - ЮЗР гр.Перник сумата от 150 лв., представляващи разноски в производството.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 351 по описа на Административен съд – Перник за 2011 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в седмодневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ :/п/